

[Jørgen Tved]

disse problemer. Der var andre ting, vi gerne så. Jeg nævnte et par stykker før. Vi så gerne, at hjemmевærnet og militæret blev klaret over bankospil og lottospil og tipsgevinster. Så er jeg helt sikker på at der ikke var så meget af det.

Stillinger (SF):

Jeg vil godt starte med at sige til hr. kulturminister H. P. Clausen og til hr. Helge Sander, at vi godt kan tage diskussionen om lotto nu, selv om den ikke hører hjemme her. Jeg synes egentlig, at det er lidt trættende, at man bliver ved med at føre lottosagen frem som betingelse for at ville være med, for i virkeligheden er lottosagen en skattesag, den hører slet ikke hjemme i Kultur- og Kommunikationsministeriet. Det er lidt utåleligt, at man bliver ved med at snakke om det.

Når det nu er nævnt så mange gange og man klandrer SF for ikke at ville anvise, hvor pengene er, kan jeg dog til beroligelse for samtlige mennesker her til stede sige, at vi selvfølgelig i SF også vil være med til at diskutere det skatteobjekt, som kaldes statslotto. Men kan vi ikke godt lade være med at blande det sammen med Kulturministeriets område?

Vi er meget positivt indstillet over for at diskutere, om vi skal skrabe penge sammen ved spil. Vi har tipning, og vi kunne også få statslotto. Lad os diskutere det, men i et andet forum, og lad være med at bruge tid på i Kulturministeriets regi at diskutere lottosagen.

Jeg er godt klar over, at ministeren sagde mange flere ting end dem, jeg nævnte, men da jeg kun har 10 minutter til at svare på alting, var det noget med at prioritere det, jeg fandt væsentligt, og det var så det, jeg mente og sagde.

Jeg synes ærlig talt, at det havde været bedre, hvis man fra Kulturministeriets side havde anvist, hvor man gerne ville hjælpe breddeidrætten. I stedet har man nu undskyldt sig med: Nå ja, men vi skal først have diskuteret statslotto, og så kan vi se, hvor positive partierne er, og derefter kan vi begynde at fremme breddeidrætten. Det synes jeg ærlig talt er en noget omvendt holdning. Man siger altså: Breddeidrættens forbedringer er afhængige af, om vi kan få folk til at stemme for lotto. Det er i virkeligheden noget fattigt.

Det er en noget anden snak, vi har haft i dag, må jeg sige, end det, jeg kunne læse den 9. oktober 1984, dengang man behandlede lovforsla-

get om eliteidrætten. I guder, hvilken begejstring der var fra de borgerliges side!

Jeg har lige siddet og læst, hvad hr. Helge Sander sagde. Han sagde bl.a.: En 100 pct.s opbakning af eliteidrætsbetænkningen. Tænk, hvis hr. Helge Sander havde sagt det samme om breddeidrætsbetænkningen: En 100 pct.s opbakning af breddeidrætsbetænkningen! Men det er altså forskellige prioriteringer. Nogle prioriterer eliten, andre prioriterer bredden. Sådan er det i Danmark, og sådan skal det måske også være.

Så vil jeg sige til hr. Helge Sander, at SF ikke har sagt, at vi har patent på breddeidrætten som sådan. Nej, vi siger, at vi i øjeblikket har patent på forbedringer af breddeidrætten, for det er der sandelig ikke andre der har taget, indtil nu i hvert tilfælde. Jeg vil stadig væk holde fast i, at det kun er 1 pct. af beløbet, der direkte går til den uorganiserede idræt, altså 1 mio. kr. ud af 100 mio. kr., hr. Helge Sander, og det kan ikke læses anderledes. De andre ting, der bliver nævnt, er ting, som også foreninger kan søge.

Hvor er det dog trættende at høre hr. Glistrup. Kunne man ikke bede hr. Glistrup om enten at få skiftet nålen i pladen eller at få vendt pladen til noget andet. Det er altså utåleligt og bevidstløst at høre på den tale, som kører på det samme hele tiden. Den stakkels lille dreng skal altså til at betale 500 kr. pr. time for at spille fodbold. Man skal betale en tusindkroneseddel pr. time for at spille i hallen, for det skal man jo selv betale. En hal er altså dyr at bygge, hr. Glistrup, og hvis man skulle betale, hvad det reelt koster, ville det være meget dyrt. Men der er noget, der hedder solidaritet her i samfundet, og det er et ret ukendt begreb for Fremskridtspartiet, så det kommer vi nok ikke videre med her.

Jeg er lidt ked af, at fru Marianne Jelved stadig væk fastholder, at vi skal vente på fritidsudvalgets betænkning. Jeg er bange for, at det kommer til at trække ud til 1992, 1993 eller 1994, og behovet for forbedringer af breddeidrættens forhold er der altså nu og her, og vi kan ikke vente længere.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Stillinger må være klar over, at der ikke kommer flere midler i samfundet, fordi man la-